

Το βιβλίο θίγει το θέμα της διαφορετικότητας των ανθρώπων και των επιπτώσεων της. Επιπρόσθετα, θίγει το θέμα του ρατσισμού και των θρασύδειλων πράξεων που επιφέρει. Επίσης, υπογραμμίζει την αξία της έννοιας της ισότητας, τον σεβασμό προς τον συνάνθρωπο, την αλληλοκατανόηση και τη συμφιλίωση. Προβάλλει το μήνυμα της ταύτισης και της ενότητας πέρα από χρώματα, από κοινωνικές ιδιαιτερότητες, από εθνικότητες και προκαταλήψεις. Αφηγείται μια ιστορία που υπερασπίζεται την ανθρώπινη αξιοπρέπεια και υπενθυμίζει την επίκαιρη αναγκαιότητα της αλληλεγγύης, της κατανόησης και της καλοσύνης. Επικεντρώνεται σε ουσιώδη συναισθήματα, ξεχασμένα για κάποιους, όπως είναι η συμπόνοια, η φιλευσπλαχνία, η συμπαράσταση και η ευαισθησία.

Όταν διάβασα αυτό το βιβλίο, ένιωσα έντονα συναισθήματα. Με έκανε να δω τις καταστάσεις με τα μάτια του άλλου. Με έκανε να καταλάβω πως είμαι απλά τυχερή για όσα έχω και πως άλλοι άνθρωποι στάθηκαν άτυχοι στη ζωή τους. Πράγματα που θεωρούσα δεδομένα όπως η στέγη, το φαγητό, η ψυχαγωγία, η θέρμανση, ο καλός τρόπος ζωής και το καλό σχολείο που πηγαίνω, τώρα τα εκτιμώ περισσότερο. Συνειδητοποίησα ότι υπάρχουν χιλιάδες συνομήλικοί μου σε όλον τον κόσμο, που στερούνται τα βασικά αγαθά και κανείς δεν ενδιαφέρεται για αυτό.

Με έκανε, επίσης, να νιώσω συμπόνοια για το Ράτζιβα και για όλους τους υπόλοιπους λαθρομετανάστες, που κυνηγούν το όνειρο μιας καλύτερης ζωής με μοναδικό σκοπό να συντηρήσουν την οικογένειά τους. Η βιοπάλη και οι κακουχίες, που περιγράφονται στο βιβλίο είναι μέρος της καθημερινότητάς τους, μιας καθημερινότητας χωρίς σεβασμό και χωρίς αξιοπρέπεια. Κατάνοησα ίσως για πρώτη φορά πόσο σκληρά και περιφρονητικά φέρονται οι περισσότεροι από εμάς σε αυτούς τους ανθρώπους. Το σίγουρο είναι ότι δεν θα στρέψω το βλέμμα μου αλλού, όταν θα με πλησιάσουν και θα προσπαθήσω να τους βοηθήσω. Θα σκέφτομαι ότι, αν ήμουν εγώ στη θέση τους, θα ήθελα να με βλέπουν οι υπόλοιποι σαν άνθρωπο, που βρίσκεται σε ανάγκη και όχι σαν σκουπίδι.

Ένιωσα, επιπλέον, τρομερή απέχθεια για τους ψευτοπαλικαράδες ρατσιστές και την κακία με την οποία φέρθηκαν στο Ράτζιβα. Είναι τρομακτικό, αν σκεφτούμε πόσο κακό και πόσο πόνο μπορεί να προκαλέσει ο άνθρωπος (αν δύναται να αποκαλείται έτσι) σε ένα συνάνθρωπό του, μόνο και μόνο επειδή είναι αδύναμος και δε μπορεί να αντιδράσει. Είναι φρικτό να αναλογιζόμαστε πως η ανθρώπινη ζωή δεν έχει καμιά αξία για αυτούς και πως η εξόντωση ή η εξαθλίωση των ασθενέστερων, αποτελεί μέρος της ψυχαγωγίας τους. Δυστυχώς, ξεσπούν το μένος τους σε ανθρώπους που δεν τυγχάνουν υπεράσπισης ή υποστήριξης από κανέναν, σε ανθρώπους που είναι καταδικασμένοι στην ανέχεια και στον φόβο, σε ανθρώπους περιθωριοποιημένους, παιδιά ενός κατώτερου θεού.

Μπρούπη Ιωάννα